

Tunadalskyrkan 13 04 28

Joh 15:10-17.

5 Sönd i påsktiden "Att påverkas av Jesus"

"När Kristus är Herre i en människas liv påverkas tankar och handlingar av honom, hans sinnelag och kärlek. Då utmanas den kristne att ständigt överge oförsonlighet, avund, bitterhet, högmod, girighet och de handlingar som är uttryck för detta, exempelvis förtal, intriger, misstänksamhet, strider och ett egoistiskt levnadssätt. I stället odlar de kristna med Andens hjälp kärlek, tålmod, vänlighet, godhet och trofasthet. Detta tar sig uttryck i förståelse, generositet, öppenhet, uthållighet, ärlighet, uppriktighet och vänskap".

Första gången jag läste de här orden blev jag förvånad, inte på grund av innehållet utan på grund av det sammanhang de stod i. Jag hade inte stött på det i liknande sammanhang tidigare, men kände också: vilken utmaning. Jag vet inte om du känner igen orden, de skulle kunna vara hämtade från vilken teologisk bok som helst, eller kanske ur en utläggning över dagens text om kärlek och gudsnärhet. Jag läste dem för lite drygt tre år sedan i samband med att jag sökte tjänsten som pastor här i Tunadalskyrkan och fick en del dokument skickade till mig. Det här avsnittet är hämtat ur Tunadalskyrkans församlingsordning, och antaget i samband med att den nya församlingen bildades. Så det är inte något som man kan avfärda och säga att det är den eller den som tycker, utan det är något som angår oss alla, och som därför också kan bli utmanande. Lever jag efter det här, eller åtminstone försöker jag leva så här. Ingen av oss är perfekt, men viljan och inriktningen är minst lika viktig.

"När Kristus är Herre i en människas liv påverkas tankar och handlingar av honom, hans sinnelag och kärlek".

Jesus visste hur hans lärjungar fungerade. Han såg deras vilja, deras iver, men också deras mänsklighet, deras tillkortakommande, och han visste mer än dem just då hur de skulle reagera inför allt det som väntade i samband med påskens händelser: att de skulle svika,

bli rädda, förneka och till och med förråda honom. Men han visste också vilken potential de hade, vilka möjligheter de skulle få, som de just då inte hade en aning om att de hade. Och när de nu var samlade till det som skulle bli deras sista måltid tillsammans, ville han ge dem uppmuntran och stöd, men också ord till eftertanke och mod inför det som låg framför, och han betonade vikten av att förbli i honom och i hans kärlek. För det är bara då som det kan bli något mer. Han ger dem bilden av vinträdet och grenarna. En gren som inte finns kvar i trädet kommer att vissna och dö, och därför är det så viktigt att vara en levande del i trädet, och hämta sin näring, och få sin växt därifrån. Och det här är ju någonting som gäller för lärjungar i alla tider, vikten av att leva nära Jesus och hämta kraft och styrka hos honom. För då finns också möjligheten att kunna bli påverkad av hans sinnelag och kärlek, och låta det få uttryck i vårt sätt att leva.

Men hur är det möjligt? Ja, Jesus ger oss några ledtrådar i texten. Han har själv en mycket nära gemenskap med Fadern – han får allt ifrån honom. Han var ju Gud, men som människa behövde han den närheten, t ex genom bönen, och han säger ju: jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Och tänker vi på vad det innebär att ha kunskap om Gud och om hans vilja så svindlar tanken, Jesus hade en kunskap som ingen annan, och det märktes ju i beskrivningarna av hans möten med människor, han såg det som ingen annan såg, han kunde möta behov och gripa in just genom att han visste och förstod.

Men det stannar inte där. Alla denna kunskap har han gett vidare till lärjungarna, så att de också skall förstå, och där finns ju vi med också. Tänk vilken möjlighet! Och ändå så känns det som att vi förstår så litet, eller är det så att vi inte tror att vi förstår och inte tar den tid som kanske skulle behövas för att kunna förstå lite mer?? Och det som egentligen är ännu mer fantastiskt är att vi inte lämnas ensamma för att försöka förstå och tolka, utan vi har fått en privatlärare, den helige ande, som Jesus talar om tidigare i sitt tal, en hjälpare som ska lära oss allt och påminna oss om allt som Jesus sagt.

Han vill gemenskapen med oss, han har gjort det möjligt, och han vill också ge oss allt vi behöver för att göra det möjligt. Vi behöver inte

skaffa fram verktyg, arbetsmaterial och ritningar själva, det är redan gjort, men det är vi som behöver lära oss att använda dem, och göra bästa möjliga av det.

På Nya testamentets tid var det vanligt att människor samlades kring en lärare och gick omkring och fick undervisning och gemenskap, men man gjorde det utifrån eget val, om någon var populär, eller hade något bra att erbjuda eller vad det kunde vara, men Jesus gjorde precis tvärtom, han tog initiativ och sa: Följ mig! Precis tvärtom mot alla andra. Det innebar att de som följde honom inte riktigt visste vad de skulle möta, man kan ju tänka att de som själva valde en lärare gjorde det för att de hade förtroende för eller var nyfikna, men när det gällde Jesus var det ingen som egentligen visste, men tolv män valde ändå att säga ja till hans kallelse, och fick möta mycket de aldrig kunnat tänka sig. Och nu säger Jesus till dem: *Jag kallar er inte längre tjänare, ty en tjänare vet inte vad hans herre gör. Jag kallar er vänner, därför att jag har låtit er veta allt vad jag har hört av min fader. Ni har inte utvalt mig, utan jag har utvalt er, och bestämt er till att gå ut i världen och bära frukt.*

Vems är ansvaret? Jo det är hans ansvar som har kallat dem, och därför betonar han också vikten av att förbli i honom som vi hörde tidigare, för det är då vi kan få del av allt det han vill ge. Men det innebär samtidigt inte att vi blir några "marionettdockor" som bara sprattlar i hans händer, vi har fått vår vilja, vi kan välja att säga ja eller nej, men han har ett syfte med gemenskapen, att vi ska bära frukt, att budskapet om honom ska gå ut, att fler ska få höra hans "kom och följ mig" och få del av frälsning och evigt liv.

Jag kallar er för vänner, inte för tjänare. En tjänare får en order: gör det eller det, det är ingen idé att ifrågasätta för du får ändå inte veta varför, jag vet det, men du ska bara göra som du blir tillsagd. Det som behöver göras blir kanske gjort, men vi har ju många exempel genom historien på vad som händer när maktmänniskorna sätter det här i system, och de människor som blir som tjänare blint lyder utan att tänka.

Det är skillnad på att vara en vän till någon. Den som är vän får information, blir insatt i problematiken, får hjälp att förstå det som är på gång, men har också möjlighet att ifrågasätta, att komma med

egna inlägg och finnas med i samtalet. Jesus kallar lärjungarna för vänner – med full insyn i det som ska göras och vad som förväntas. De har fått informationen, men det är inte alldeles säkert att de kan tolka den fullt ut. Åtminstone var det så för de lärjungar som Jesus samtalade med vid måltiden. I tre års tid hade han vandrat med dem och gett vidare av allt Fadern hade gett honom; vilken skola de hade fått, och inte bara med ord, utan också i praktisk handling, men inte förrän de fick del av den heliga andes kraft i samband med pingstdagen kunde de fullt ut förstå alltihop, och använda det på ett helt nytt sätt.

Vi som är lärjungar i dag har också tillgång till information, vi har fått bibeln som vår informationskälla, vi har fått den helige ande som en lärare, vi har fått bönen som en resurs och möjlighet att leva nära honom, men sen gäller det för oss att omsätta det vi fått del av i praktiken. Att liksom kunna läsa ritningarna och förstå. Men kanske är det så att det är först när vi prövar som vi märker om och att det fungerar. Och ju mer vi vågar, ju mer kommer vi att förstå vad som förväntas, och hur vi ska leva. Vi kommer att göra misstag, ingen av oss är perfekt, men steg för steg får vi lära oss och där är inte minst den kristna gemenskapen viktig, för där vi kan stötta och uppmuntra varandra, precis som jag läste i citatet i inledningen.

”När Kristus är Herre i en människas liv påverkas tankar och handlingar av honom, hans sinnelag och kärlek”.

Och det är då som frukten kan växa fram. Frukten som är ett resultat av närheten till honom och som ingen av oss själva kan åstadkomma. Men det vi kan göra är att skapa förutsättningarna. Precis som jorden måste förberedas innan man sår, vattnas och växten skötas om, så har vi ett ansvar för att umgås med Jesus, ett ansvar för att låta det han visar oss få konsekvenser i vårt liv, och så småningom kunna se att någonting börjar växa.

Paulus gör en uppräknig i Galaterbrevet 5:22 av Andens frukter: *kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.*

Men han gör det inte för dess egen skull utan han sätter det emot det som kallas för köttets gärningar (i Gal 5:19–21), och som är motsatsen till andens frukter: **otukt, orenhet, liderlighet, avguderi,**

trolldom, fiendskap, strider, ofördragsamhet, vrede, intriger, splittringar, kätterier, maktkamp, dryckenskap, utsvävningar och annat av samma slag.

Jesus vill låta andens frukter växa fram som en motvikt till allt det som kan ske om vi inte tar honom med i vårt liv. Men ibland kan det också innebära att vi utmanas i vårt liv, för att få hjälp att mogna och växa. Har vi t ex dåligt med tålmod kan vi hamna i situationer där vi får lära oss att ha tålmod, har vi svårt med självbehärskning kan vi ställas inför lägen där vi tvingas ta tag i vårt humör, o s v. Så ibland kan det som verkar som livets motgångar bli till hjälp för oss att kunna mogna och fördjupas i vår tro. Fast det kanske inte märks förrän långt senare.

Närheten till Jesus och förblivandet i honom, ger oss tillgång till det han vill ge: glädje, kärlek, fruktbärande, bönhörelse, vänskap, och då är det också möjligt att vi kan se det fungera i vårt eget liv, i gemenskapen i församlingen, i gemenskapen med andra människor, där vårt livs frukter kan få bli synliga, så att andra också blir nyfikna och vill veta mer.

Låt mig citera Paulus igen i Rom 12:1,2 Därför ber jag er bröder vid Guds barmhärtighet att frambära er själv som ett levande offer som behagar Gud. Det skall vara er andliga gudstjänst. Anpassa er inte efter denna världen, utan låt er förvandlas genom förnyelsen av era tankar så att ni kan avgöra vad som är Guds vilja, det som är gott, behagar honom och är fullkomligt.

”När Kristus är Herre i en människas liv påverkas tankar och handlingar av honom, hans sinnelag och kärlek”.

Och så till sist: fortsättningen av församlingsordningen:
Församlingens liv bygger på den personliga Kristusefterföljelsen.
Varje medlem är kallad att vara en lärjunge till Jesus och gå i hans fotspår i världen.

Amen.